

seisis; kirowide peal näggin ma nago sirfli kriipso, se ärratas mind järrel waatamisjele, mis modi se samba alluminne ots peaks tehtud ollema? Seal näggin ma warši, et samba allumise otsa siise üts pijsute osumusest kettas olli pantud, selle warral jooksis wärraw hõlpsaste kinni ja lahti ja ei fiskunud postisid kiwa. Zubba se paljas oue wärraw andis mulle rõmust tunnistust, et ma mitte ilma asjata Väistule ei olle käinud. Wärrawast läbbi astudes olin ma farja aedas, kust läbbi tee mind oue wiis, agga se, et kül farja aedast läbbi käies olli puhhas, kui pühhitud, tee kõrwal olli sõnniko auk, mis pituti lautade eesiti käis, selle kaldad mollemist küljest järsko ülles müritud, mollemist otsast käies tee august wälja, wašto teed olli augo äeres postid ja kaks latti külges, sellepärast, et kegi koggematta eume aega auko ei langeta. Sedda kōit nähhes wiisin enuast rõmustada. Zeine nisamma tubli wärraw wiis mind oue. Dues tulli mulle üts wägga löbbus neio wašto, se olli nago ma pärrast arwo sain Pawli norem tüttar Tio. Agga, kui mul moistust olleks sedda wisakat tüdrukud ülles malida, se pilt kõlbaks wiis-

siit mitme tadi poeale wata. Ta olli iäse walge werrega, mustad jeufsed ja silma karwad, sinnikad silma terrad, palle nuktad punnetasid imne armsal wiisil, ja kui naeratas, siis löid angud peäse, pitka kaawuga kehha polest; ja ta woiis ni julgeste ilma kartmatta ja löbbusaste wälja wata, et lust pealt nähha. (Meie emeste wahel dölda, egga sa mo sanno wälja ei lähhe lobbisema, muido — noh, mis ma pidin üttelema, kui ma 20 aastat norem olleksin, Tio silma waatminne olleks wiist minno süddand läbbi pistnud, ja werd rutteminne jooksema pannud — noh olgo peale, mis me sest siin rägime, olle wagusi.) Ma küsisin warši pärrast terretamist: kas selle tallo perremees koddo olleks. Ta wastas: iäsa on koddo, aiab toas woeraga jutto. Ma küsisin lubba tubba minna. Selle peale tulli Pawel iäse uksest wälja ja pallus mind siise tulla. Toas leidsin ma omma wanna sõbra Põllo Tõnno eest, kes mulle jure rõmuga wašto tulli. Minna pallusin andeks anda, et ma nende juttule ollen seggadust teinud. Tõnno, kes mind tundis, teggi mind omma juttuga Pawliga miwaks. Müüd pallus Pawel mind mahha istuda.